

DEN SVARTA MADONNAN

Bild 1

SVART OCH SKÖN

”Jag är svart och skön ni Jerusalems döttrar”, utropar den mörka *Shulamit* i **Höga Visan**. Hon är svart, som den underbara Madonnan på sin pelare, i Chartres mörkt glimrande Katedral (bild 1) och svart som *St Sarah* belägen i den dunkla kryptan i Saintes Maries de la Mer.

Drottningen från söder i Bibelns Höga Visa bär samma mörka slöja som Urmoder *Binah* själv, högt där uppe på Livets Träd. Vem är hon denna mörka fru som kan siktas högt ovan i bladverket, samtidigt som

hennes rötter gräver sig ned i materians mörka mylla? *”Du har fångat mitt hjärta, min syster och brud”,* utropar Kungen. *”Med en enda blick har du fångat mitt hjärta.”* Men vem är hon denna svarta skönhet, som så förmår att sätta hjärtan i brand?

Den Svarta Madonnan har helgats mer innerligt än någon annan kultsymbol både inom Kyrkan och i kristenhetens mer alternativa och underjordiska strömningar. St. Bernard av Clairvaux, som grundade Tempelriddarorden, beskriver hur han i sin ungdom blev mirakulöst helad när han efter flera timmars bön fick smaka tre droppar mjölk från de stora bröstet på den Svarta Madonnan i Dijon. St. Bernard använde sig ofta av Höga Visan i sina predikningar.

Vår förre påve Johannes Paulus II färdades vid ett flertal gånger till den svarta Madonnan i Czestochowa i sitt hemland Polen. Hon som enligt legender ska ha skyddat Polen mot invasioner både från den Svenska armen på 1600-talet och från rysk invasion på 1920-talet.

HEDNISK FÖREBILD

Den Svarta Madonnan kopplas ofta ihop med förkristna kultplatser. Ett exempel på det är den dyrkan av gudinnan *Cybele*, som förekom innan St Sarahs tillbedjan i kyrkan Saintes Maries de la Mer. Det faktum att den Svarta Madonnan har en tydlig föregångare hos den egyptiska gudinnan *Isis* med sitt Horusbarn i knäet, gör att Svarta frun älskas också av dem som annars inte tilltalas av mer dogmatisk kristendom.

Hon förmedlar insikten om det gudomliga mörkrets roll i den kosmiska dansen mellan de båda motsatserna, som hon bär som de två ormarna i sin mage.

Bild 2

MÄNSKLIGHETENS MODER

Isis och Cybele är liksom den Svarta Madonnan inte bara det gudomliga barnets moder, utan också mänsklighetens moder. Hennes medkänsla för människornas sorger och lidanden är obegränsad. Hon älskar mänskligheten som det barn hon har sittande i knäet på sin tron. Men den Mörka Modern inspirerar oss att likt alkemisten söka förena den ljusa solen med materians mörka sol niger. Genom sin nådfulla svärta visar hon att tillvarons mörka sida är lika viktig som den ljusa, för att människan ska kunna uppleva harmoni och balans.

SOFIA

Visdomens svarta månggudinna (bild 2), som i det alkemiska verket *Aurora Consurgens* syns stående på den mörka materians sol, bjuder in oss i de mörka mysterierna genom sin väldoft. Inom den esoteriska läran tituleras hon Sofia, visdom och hennes uppenbarelse beskrivs i de apokryfiska **Tomasakterna**: *"Hon är strålande av en skimrande skönhet. Hennes klädnad är som vårblommor, en doft av sötma dunstar från dem. Sanningen vilar på hennes huvud."*

Emellertid följs mötet med den sköna Sofia av den djupa sorgen som ytterst är en del i Gud

Moder själv. Hon förmedlar det heliga vatten som löser upp pansaret runt det mänskliga hjärtat, så att skapelsen kan fira sitt heliggörande. Den mörka Modern är den svärtade gnostiska Sofia som stigit ned i materian för att utgöra själva skapelsens livmoder. Som Mater till materian har hon fått uppleva alla de känslor som hör människoblivandet till. Det finns intet som hon inte själv upplevt och intet hos människan som hon finner möjligt att fördöma. Hennes enda bön till människan är att vi ska följa vårt hjärta. För där ditt hjärta är, där finns också skatten.

Den svarta Madonna är svärtan i det gudomliga mysteriet, men det är en mörk mylla likt *prima materian* som kan föda fram och skapa gudomliga ting på jorden. Hon är *lumen naturae*, gnistan i materians mörker som utgör livmoderns ljus. Den svarta Madonnan är själva *prima materian* i det alkemiska opus magnum som möjliggör födelsen av de vises sten.

URMODER ISIS

Den legendariske 1900-tals alkemisten Fulcanelli, skriver i sin bok **Le Mystère des**

Cathédrales, att den svarta Madonnan är en gestaltning av Gudmoder Isis innan tillblivelsen och innan solgudens strålar har bringat liv i skapelsens urägg. Fulcanelli tolkar henne som urmatrisen och därav ordet Mater/Moder/Materia.

Den mörka Madonnan under jord djupt nere i Chartres krypta (bild 3), som Fulcanelli lyfter fram, anses vara en efterföljare inte bara till tidigare madonnaskulpturer utan också ha en Druidförlaga i *Virgo Paritura*. Virgo Paritura gestaltar Modern på väg att föda fram det nya livet. Katedralen i Chartres är helt helgad den triumferande Modern och framfödandet av det gudomliga barnet. Ingen har någonsin tillåtits att begravas inom den heliga grunden.

Bild 3

MARIA MAGDALENA

Den svarta Madonnan är en metareligiös alkemisk urdrottning som knyter band mellan de annars mest intensivt repellerande krafter som den mellan offer och bödel, ande och materia eller heretiker och kristen. I modern myt har hon ofta kommit att gestaltas som *Maria Magdalena* – Jesu följeslagerska. Maria Magdalena är i mer alternativ kristendomen, den lärjunge som förstår Jesus bäst och som väcker de andra lärjungarnas avundsjuka genom att han ofta kysste henne på munnen som det står i *Filipposevangeliet*. Hon tar i de apokryfiska skrifterna rollen av gudinna med vilken guden ska fira sitt *hieros gamos* – det gudomliga bröllopet.

I Bibeln omtalas hon som den prostituerad från vilken Jesus befriade sju demoner. Maria Magdalena var också närvarande vid både Jesu korsfästelse och vid hans återuppståndelse ur graven. De sju demonerna kan jämföras med de negativa sidorna av de sju klassiska planeterna i alkemin: Saturnus, Jupiter, Mars, Solen, Venus, Månen och Mercurius. När dessa andar eller principer inkarnerar i materian så gestaltas

de som metallerna bly, tenn, järn, guld, koppar, silver och kvicksilver. De sju planeterna/metallerna är materialet med vilka gudinnan – Maria Magdalena – skapar den receptiva graalen som sedan fylles med det röda Kristuselixiret.

HJÄRTATS MÖRKA KAMMARE

Precis som *Shekina* i Kabbalan befinner sig i en längtans exil från sin Make, har den Svarta Madonnan svärtats och lidit genom sin resa ner i de fyra elementens separation. Men hennes erfarenheter i materian gör att hon känner allt och alla. Hon är så visdomens källa. Hennes nåd för sina barn är evig och hennes hjärta söker öppna vårt mänskliga hjärta till gudomliggörande. Öppnandet av hjärtat rymmer dock ett omfamnande av allt det som inte tillåts av det apolloniska medvetandet. Det innebär att det första mötet med den Svarta Madonnan kan te sig som en dödlig dans med den Svarta Kali. Den Svarta Gudinnan får oss att möta allt det som är det andra inom människan, allt det som inte passar in i de personliga,

religiösa och samhälliga dogmerna.

Eftersom den svarta Madonnan är både den högsta visdomen och materians moder gör det henne till en favorit hos alkemisterna. Hon är en alkemisk Gudinna som visar på det njutbara i skapelsen eftersom det egentligen inte finns någon separation mellan ande och materia eller mellan det transcendent manliga Guds-huvudet och Gudmoders immanens.

Det som krävs av oss för att hela oss själva och därigenom skapelsen är ett öppet hjärta. Hjärtat är bryggan mellan ovan och nedan och kan förena till synes motstridiga till en enda helhet. Den alkemiska gudinnan leder människan *ad uno*, åter till det enda – som alkemisternas uttrycker det.

När vi möter hennes hjärta kan vi helas genom hennes allomfattande kärlek och på så vis tillåta oss att se allt det som dväls i det mänskliga hjärtats mest mörka kammare. Hennes kärlek är utan krav och dömande och med sin svarta slöja över sitt höga ljus förenar hon det jordiska med det himmelska genom ett heligt begär. Det finns ingen annan

synd än vår egen korruption, står det att Jesus säger i **Maria Magdalenas evangelium**. Den svarta Madonnan är materians mörka graal som inte bara kan föda liv utan också bli till en grav som begraver det gamla livet eller det lägre jaget.

SATURNUS REGIM

Bild 4

Det är den gamle blytunge guden Saturnus (bild 4) med sin vassa lie som vaktar Urmother Binahs sefira på livets träd. Saturnus är universums väktare vid porten / brunnen som upphäver tid och rum. Fulcanelli skriver i sin bok om de gotiska Katedralerna att den snabba "torra vägen" genom det alkemiska opus magnum kallas

för Saturnus Regim. Den torra vägen inbegriper ”en enda bågare, en enda materia, en enda ugn”, skriver Fulcanelli vidare. Den torra och snabba vägen handlar om att låta det ”himmelska saltet, vilket är Filosofernas Mercurius, kokas fyra dagar i ett kärl över en naken eld”. Saturnus Regim är dock täckt av en svart slöja, avslöjar Fulcanelli. Den svarta slöjan brukar generellt knytas an till Isis mörka syster Neftys och utgöra den slöja som Initianden måste dra undan för att kunna möta den ljusa livgivande Urmoder Isis, Sofia eller Shekina.

Bild 5

DEN FALLNA SOFIA

När den svarta slöjan täcker Urmodern framträder hon som

en mörk Initiatrix, som piskar neofyten till underkastelse, innan denne får träda in i de gudomligt mörka mysterierna. I *The Most Holy TrinoSophia*, som tillskrivs Greve St Germain, tuktas neofyten av den svärtade Sofia, till att buga sig inför den gyllene graalen (bild 5). För den som ska bege sig in i de feminina mysterierna måste börja med att tjäna Modern och den heliga graalen. Utan hennes godtycke får han aldrig smaka visdomens sötma.

Den fallna Sofia, som täcks av de mörka planeternas slöja, gestaltas i alkemin också som den förföriska Melusina. Hon är en merkurial aspekt bortom gott och ont och med sin förförande sång lockar hon alkemisten ner i Urmoderns djupa hav. Alkemisten vandrar där i Mayas labyrinth, likt Pilgrimen vandrar på sina knän i Chartres labyrinth (bild 6). Om människan, likt Theseus, till slut finner sin egen mittpunkt, sin sol och sitt hjärta kan hon med hjälp av spindeln Ariadnes gyllene kärlekstråd sedan finna utgången och stiga upp ur Urhavets *massa confusa*. I sin hand har han då visdomens salt som i alkemin symboliserar den visdom som vi får genom våra livserfarenheter.

Bild 6

KALI

Den Svarta Madonnans kärleks mission kan emellertid upplevas som brutal för adepten när hon med sin dolk bryter upp de sju planeternas sigill över våra energicenter (bild 7).

Bild 7

Hennes destruktiva sida gör att hon har en tydlig koppling till

den hinduiska gudinnan Kali. Det är genom sin vilda dans som Kali både skapar nya universum och tar död på gamla universum. Hon fungerar som ett stort svart hål i universum som slukar allting åter till en enda singularitet. Hon föder sedan ut energin i ett nytt ljus universum på andra sidan av det svarta hålet. Romernas namn på St Sarah (Bild 8) i *Saintes Maries de la Mer*, där Maria Magdalena och hennes anhang enligt traditionen ska stigit i land, är talande nog *Sara la Kali*.

Bild 8

DEN HELIGA GRAALEN

Riddaren Percival, i Graalsmystiken som florerade i Frankrike samtidigt som passionen för de svarta Madonnorna och det heligt kvinnliga växte sig allt starkare, beger sig ut på ett uppdrag för att söka efter sin Moder. Den feminina källan i graals-

mystiken, som är Urmoderns element, har sinat och den gamle Fiskarkungen Saturnus är döende och ofruktsam. Den svarta slöjan, som utgör illusionen om tillvarons dualism, måste likt mayas slöja genomträngas (pierce the veil/Percival) för att Graalen ska kunna bringa fruktbarhet till den sargade jorden igen. Detta genomträngande av slöjans illusoriska värld, gestaltas i alkemin ofta som ett svärd som tränger igenom hjärtat. I det alkemiska verket *Aurora Consurgens* som tillskrivs Tomas av Aquino strax före sin död, ser man de två kosmiska principerna, Solkonungen och den svarta Måndrottningen, sticka svärdet i varandras bröst för att öppna sig för den andres kärlek (bild 9).

Bild 9

KUNG ARTHUR

Det är ett liknande drama med gudinnans exil från kungadömet tron, som utspelar sig i

historien kring Kung Arthur. Kung Arthur lider av en tudelning av det heligt kvinnliga genom att han accepterar det han tror vara sin ljusa jungfrulika fru men förskjuter den mörka och fallna systemen Morgana. När hans fru "faller" för Lancelot, den skickligaste av hans Riddare vid Runda Bordet, kastar kung Arthur sitt enande svärd ifrån sig. Det fredliga riket faller samman i krig och splittring. Denna tudelning av det heligt kvinnliga leder senare Percival ut på sitt uppdrag att söka efter den Heliga Graalen.

Om Drottningen tillåts existera både med sin visdom om tingen ovan såväl som nedan, kan hon åter inta sin plats vid sin Kungs sida. Den gnostiska *Thunder Perfect Mind* beskriver en Sofia som omfamnar både sina höga och låga aspekter:

"För jag är den första och den sista.

Jag är den ärade och den försmådda.

Jag är boran och den heliga.

Jag är hustrun och oskulden.

Jag är modern och dottern.

Jag är min moders familj."

Riket kan då åter bli enat och den feminina visdomens källa bjuder av sitt överflöd likt Bruden i Uppenbarelseboken:

"Kom. Och den som törstar skall komma. Och den som vill ska fritt dricka av livets vatten. "

DET GRÖNA LEJONET OCH DE SJU INSEGLN

Graalen inom alkemi, skapas genom att Sofia bjuder på sin visdom om hur alkemisten ska kunna genomföra sitt uppstigande genom de sju planetsfärerna. Hon visar vägen för adepten uppför Jakobs steg. Arbetet beskrivs som öppnandet av de sju inseglan i **Uppenbarelseboken**. De sju planeterna är slutna av ett sigill men som Fulcanelli skriver så *"finns där ett grönt lejon som stänger och öppnar de sju oupplösliga sigillen kring de sju metalliska andarna och som plågar kropparna tills det helt har förädlat dem"*.

Bild 10

Detta gröna lejon omtalas som *Vitriol* av alkemisten Basil Valentine och representerar det

eldiga vatten som stiger upp från jordens innandöme och som fräter bort allt orent tills det att endast guld det finns kvar. (Bild 10). Energin är besläktad med Kundalinienergin, som stiger upp från nedan likt en ringlande orm.

DEN SVARTA GRAALSSTENEN

Lejonen vid tronen är också gudinnan Cybeles kännemärke. Fulcanelli ser henne som ett annat uttryck för den princip som också Isis gestaltar – den Svarta Madonnan. Fulcanelli påtalar, som en lustig hermetisk analogi, att Cybele i Phrygia dyrkades i form av en svart sten som ska ha fallit från ovan. Det länkar henne samman med den sten – *lapis exillis* – som enligt graalsmystiken föll från Lucifers pärladiadem under hans kamp i himlen med den ljusa treenigheten. Graalen kom sedan att vaktas av de änglar som motsade sig kampen mellan ont och gott och som verkade för en ursprunglig enhet. Samma attribut av enande mellan högt och lågt och ljus och mörker, har Cybele gemensamt med den Svarta Madonnan. Cybele rider sina lejon/bestar med kärlek, vilket likaså är fallet med den

Gudomliga Urmodern. Materians mörka energi som ringlar sig upp från jordens eldiga innandöme möter så nåden från ovan i den Svarta Madonnan. Hon är den mörka prima materian som ur sin livmoder kan föda fram det gudomliga barnet som *de vises sten*.

Fulcanelli beskriver att Cybele på sin tron ibland syns hålla en nyckel och *"verkar dra undan sin slöja"*. När slöjan är genomborrad är Gud moder inte längre i exil. *"För Jungfru Modern, avklädd sin symboliska slöja är inget annat än en personifikation av den primitiva subsansen, använd av Principen, skaparen av allt, och som verkar för fullgörandet av hans ändamål"*, skriver Fulcanelli om den Moder som alla de Gotiska Katedralerna är tillägnade. Fulcanelli citerar sedan en mässa som säger:

"Herren ägde mig i begynnelsen av sina dagar. Jag existerade innan han formade någon varelse. Jag existerade från all evighet, innan jorden skapades... Jag var med honom och jag reglerade allting."

Jungfrun är bågaren som innehåller alltings ande, skriver han vidare. Hon är med andra ord *"vas spirituale"*. Bland de planetära metallerna är hon Månen som ges ljus av Solens

strålar. Hon är formen som fylls med ande. Hon är graalen som fylls med evigt liv. Den svarta Madonnan är den svarta visdomsstenen som föll ned på jorden från ovan och som åter kan lysas upp av gudomens röda elixir och skapa helhet.

SOFIAS KRÖNING

Den svärtade och fallna Sofia genomlyses av Kristus kärlek och kröns av Honom till den röda gudinnan. De lejonhövdade demonerna, liksom det alkemiska *vitriolet* smärtar henne inte längre, utan Sofia rider lejonet likt kvinnan på Styrkans Tarotkort, genom kärlek.

I den gnostiska skriften **Pistis Sophia** hörs hennes jubel:

"Ljuset har blivit en krona på mitt huvud och jag kommer inte att bli lämnad utan den."

Bild 11

Sofia, visdomens gudinna som vägleder alkemisten i *Aurora Consurgens*, var i början av *opus* svärtad likt den svarta

Madonnan genom sitt nedstigande i materian. Bakom den svarta slöjan döljer sig den röda Sofia som från sina bröst när alkemisterna med sin visdomsmjölk (bild 11).

Marias/Sofias kröning är ett genomgående motiv de stora gotiska Katedralernas front-portaler (bild 12).

Bild 12

Dessa hermetiska böcker i sten menar Fulcanelli vara byggda med alkemisk vetenskap.

I **Tomasakterna** beskriver Sofia glädjen över gudens kröning av henne.

"Du skall smycka hela mig med skinande och glittrande ädelstenar och skall ikläda mig en klädnad av frälsning och glädje som läggs över alla länder och alla mina fiender, och skall smycka mig med en krona av guld där tecknet av helighet är ingraverat och du skall ikläda mig en mantel av rättfärdighet och betro mig med din ring

och ikläda mina fötter sandaler av guld."

Sofia, visdomens gudinna kan också ses sittande på sin tron med det gudomliga barnet i sitt knä på det vördade fönstret *Notre Dame de la Belle Vernière* (bild 13) i Chartres Katedral. Detta magnifika fönster ligger mitt emot *Den mörka Madonnan på pelaren* och kan ses utgöra en gudinnetriad tillsammans med *Den Svarta Madonnan under Jord* nere i kryptan. Gudinnan Sofia befinner sig såväl under jorden, på jorden och slutligen högt upp på det vördade fönstret, som den upplysta och av Kristusprincipen genomlysta Drottningen på sin tron.

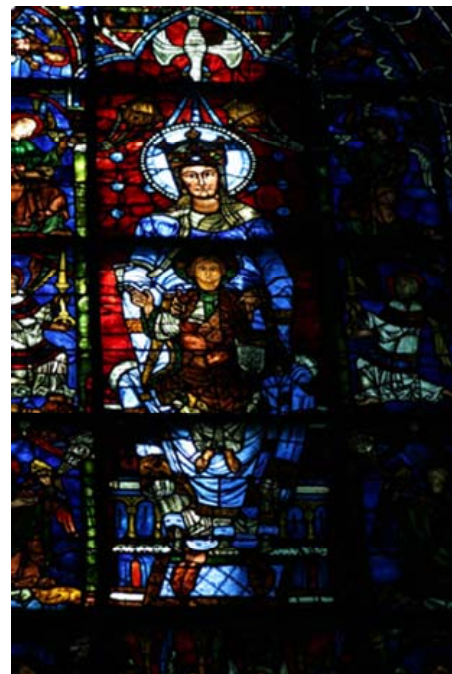

Bild 13

DEN ALKEMISKA GUDINNAN

Den alkemiska drottningen på sin tron syns avbildad på Notre Dame Katedralens frontportal i Paris (bild 14). Hon äger både visdomen och utgör materialet för fullbordandet av *de vises sten*. Hon är Guds livmoder och alkemisterna helgar henne som *Sapientia* – Visdom. Hon är matrisen för det skapade universum och den bågare ur vilket det nya livet uppstår. Hon känner alla och alla känner henne.

Bild 14

I Michael Maiers *Atalanta Fugiens* ser vi den krönta Sofia stående bredvid Livets träd (bild 15)

Bild 15

Texten till bilden är talande:

"I mänskliga förehavanden, den största visdom är,

Den som kommer från lugna källor och ett hälsosamt liv.

Hennes högra hand håller långt liv och hälsa,

Men i hennes vänstra överväldigande skatter sig gömmer.

Om man närmar sig henne med huvudet i hand,

Blir hon likt en frukt från livets träd."

Sofia, som den urmoder natur hon är, guidar alkemisten genom livets initiationer. För att porten till hjärtat ska kunna öppnas och kunna hela klyftan mellan ovan och nedan, så måste alkemisten symboliskt, likt martyren *St Denis*, hugga av sitt eget huvud och bära det i sin hand. Därmed hugger man av intellektets dualistiska seende,

och kan förflytta medvetandet till hjärtat som utgör porten mellan själ och ande.

ST DENIS

St Denis syns avbildad med huvudet i sin hand på Notre Dame Katedralen i Paris och han finns också med bland helgonen på utsidan av Chartres Katedral. Enligt legenden gick han med sitt avhuggna huvud upp på Montmartres kulle och placerade det där mellan två romerska tempel. Inom den esoteriska traditionen har det blivit en symbol för hur den underjordiska traditionen vid Alexandria Bibliotekets brand förflyttades till Frankrike. St Denis kom sedan att ge namn till den första gotiska Katedralen St Denis strax utanför Paris. Det var också där i Katedralen som de alkemiskt färgade glasfönstren, för första gången strålade med sin transformativa energi.

DEN HEMLIGA LÄRAN

Den hemliga läran kring de mörka mysterierna, som enligt legenden kom till Frankrike i och med Maria Magdalenas landstigning, strömmade sedan åter in på 1100-talet med de

Svarta Madonnor som man anser att Tempelriddarna förde med sig tillbaka från det andra Korståget, iscensatt av St Bernard. Den Svarta Guds Moders källa flödade likt en fontän upp ovan jord och den bördigt mörka myllan spred sig bland Katharer, Trubadurer, Alkemister och hemliga sällskap. Ur den jordmånen reste sig sedan de gotiska Notre Dame Katedralerna tillägnade det heligt feminina.

SOFIAS ÅTERKOMST

Bild 16

I dag knappt tusen år senare kan vi åter känna den sköna doften från visdomens gudinna. Sofia har trätt fram som den kvinnliga Kristus hon är och skakar om det dualistiska perspektivet i grunden. Människor vittnar om att den Svarta Madonnan är här med sin eld för att genomborra våra hjärtan och hela våra själar.

För det är visdomens gudinna i förening med sin Gud som sätter vårt hjärta i brand.

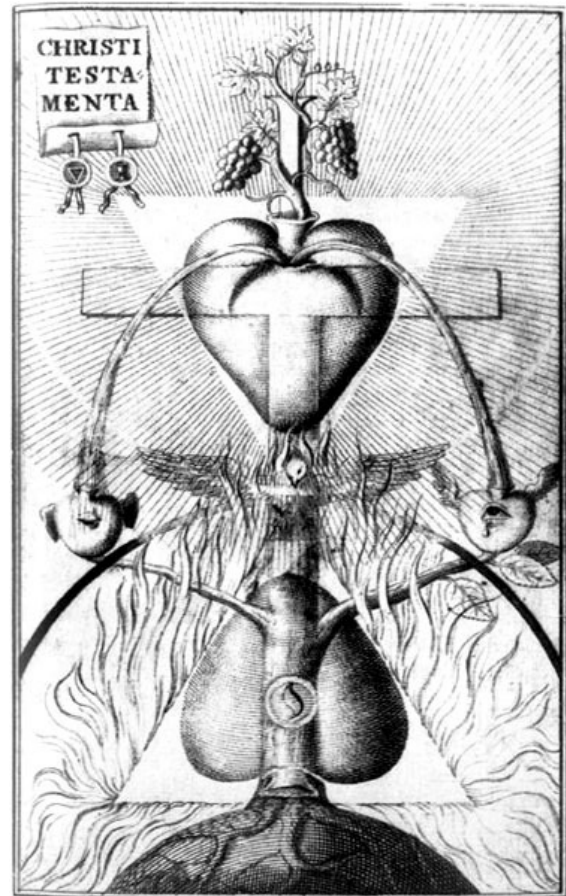
Elden bränner mitt hjärta. Jag brinner av en evig låga och jag kan inte stå emot längre. Vad jag har väntat på att lägga ner mitt svärd och förena mitt stolta högmod med Din visdom. Jag ser Dig le mot mig och vet med ens att tiden nu är inne. Kampen är över och Du har segrat. Jag brinner av Din eld. Jag brinner av evighetens eld och jag är oändligt tacksam... oändligt tacksam.

Mitt hjärta blöder när jag drar svärdet ur dess mörka krypta. Det sista pansaret av järn faller ned från det heligaste av rum och elden smälter dess mörka svärta till ett gyllene kärl. Fruktaans skönhet drar mig ner mot jorden och upp ur kryptan stiger rubedos röda flod. Klara röda droppar fyller de en efter en min graal med evigt liv. Ett flammande rött hjärta skiner som en sol i intet.

Den svarta Madonnan bjuder oss på en hjärtats Apokalyps. "Du har fångat mitt hjärta, min syster och brud", säger Kungen till den Svarta Drottningen i Höga Visan. Kärleken öppnar vårt förseglade hjärta och den svarta slöjan avtäcks vår själ. Likt Indras dotter i *August Strindbergs Ett Drömspel*, hörsammar den Svarta Madonnan människornas klagan och lidanden. "Det är synd om människan!" Men den Svarta Madonnan bjuder oss ett

universellt helande elixir – hennes allomfattande kärlek. När människan ändå klagar över sin smärta svarar hon oss med den största medkänsla:

"Älska mer..."

Katarina Falkenberg © 2008